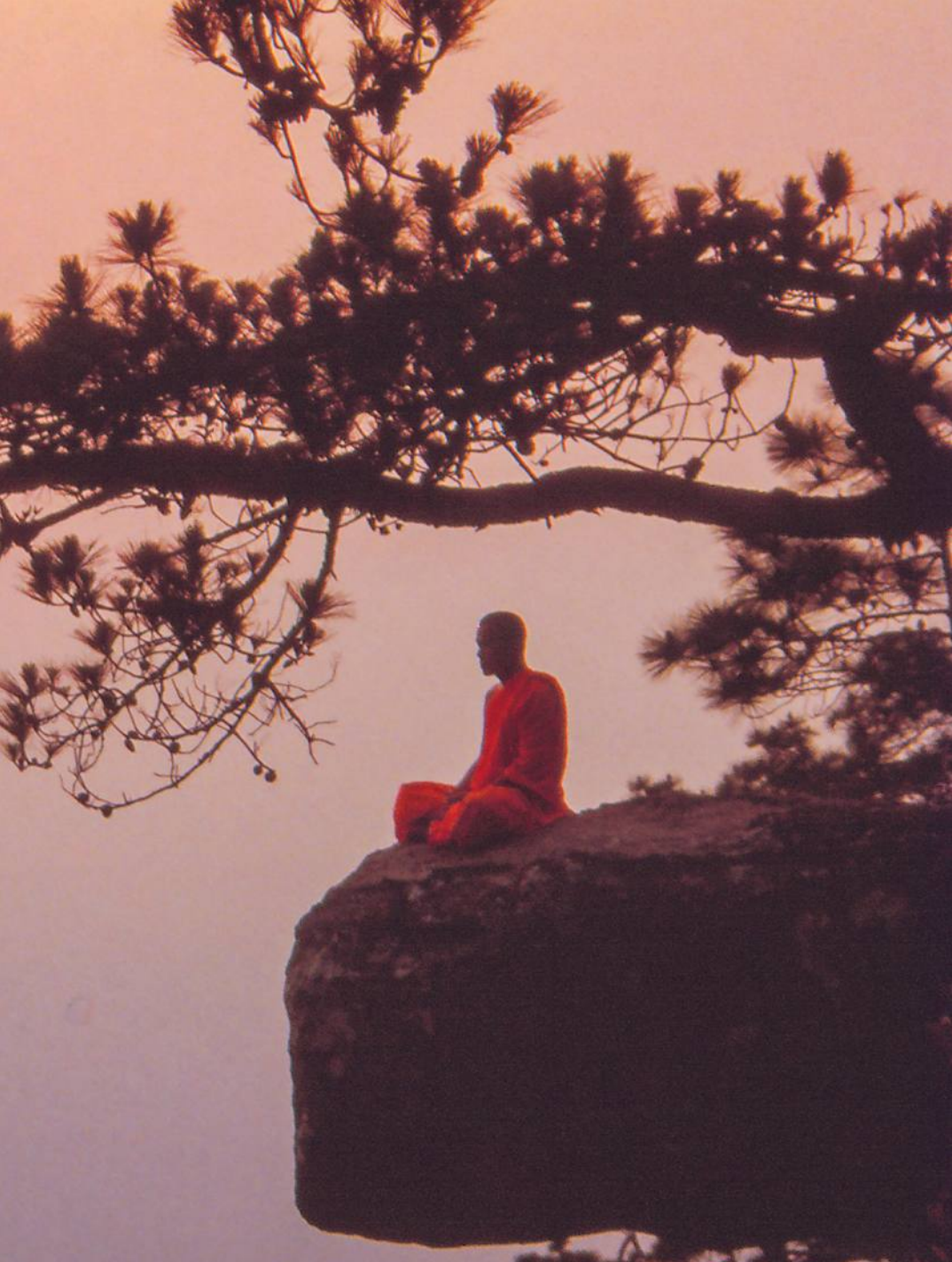

พรรษาแห่งการหยุดนิ่ง

วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

โอรุทหลวงพ่อดมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : ผาห่มสั๊ก ภูกระดึง จ.เลย พ.ศ. ๒๕๓๓

วันอังคารที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา ซึ่งเป็นวันที่พวกเราทุกรูปได้ทราบกันเป็นอย่างดีแล้วว่า ภายในระยะเวลา ๓ เดือนนี้ เราจะไม่ไปค้างคืนที่ไหน จะตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมร่วมกันในอาวาสแห่งนี้ โดยจะใช้วันเวลาทุกวินาทีให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งใจบวชเข้ามาในพระพุทธศาสนา คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง หรือพูดง่าย ๆ คือ ต้องการขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป จนกระทั่งเข้าถึงความเป็นพระอรหันต์บุคคล ไปสู่อายตนะนิพพานในที่สุด

ฤดูกาลนี้เป็นฤดูกาลที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม เพราะว่อากาศเย็นสบาย ไม่ร้อนไม่หนาวเกินไป กำลังพอเหมาะพอดีต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม ถ้าหากว่าเรามีความตั้งใจจริง ไม่มีความเกียจคร้าน ไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขที่จะผัดผ่อนเวลาในการปฏิบัติธรรม หลวงพ่อมั่นใจว่า ภายในพรรษานี้เราทุกรูปต้องสมความปรารถนาอย่างแน่นอน

เราจะสังเกตได้ว่า หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านได้บรรลุธรรมในกลางพรรษา ในคืนวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งท่านได้ถือเอาฤดูกาลแห่งพรรษานี้ตัดสินใจสละชีวิตเพื่อประพฤติปฏิบัติธรรม ให้เข้าถึงธรรมะที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ ในที่สุดท่านก็ได้สมปรารถนา

เพราะฉะนั้น พวกเราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน จะต้องยึดถือท่านเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติธรรม โดยจะเริ่มตักนกันอย่างจริงจังตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สูตรสำเร็จเข้าถึงธรรม

หลวงพ่อบอกว่า ลูก ๆ ทุกรูปมีความกระหายอยากจะเข้าถึงธรรมกายกันจริง ๆ จึงได้ตั้งใจเข้ามาสู่หมู่คณะนี้ ดังนั้นเมื่อความตั้งใจจริงของลูกทุกรูปนั้นมีอยู่ เท่ากับว่าเราได้กำความสำเร็จในการเข้าถึงธรรมไว้แล้วครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งเหลือแค่ปรับวิธีการปฏิบัติให้ถูกวิธี และทำอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ความสำเร็จก็จะเกิดขึ้น

สูตรสำเร็จในการเข้าถึงธรรมะภายในมี ๓ ประการ คือ

ประการที่ ๑ ให้พวกเราทุกรูปหันกลับมาพิจารณาตัวเราว่า เราได้ปฏิบัติถูกวิธีตามคำแนะนำของหลวงพ่อบอกหรือเปล่า เช่น หลวงพ่อบอกว่า ให้ทำใจหยุดนิ่งเฉย ๆ อย่างสบาย ๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน ในทุกอิริยาบถ ทำอย่างนี้ แค่นี้เท่านั้น ให้สังเกตดูว่า เราได้ทำอย่างนี้กันหรือเปล่า

ประการที่ ๒ หลวงพ่อบอกอธิบายเพิ่มเติมถึงวิธีการทำใจให้สบาย ๆ คือ ทำใจหลวม ๆ ให้มีความรู้สึกว่างสบาย โดยไม่มันหมายความว่า เราจะได้อะไร คือ ให้ทำตามขั้นตอนของใจ

ขั้นตอนของใจเรา ตอนนี้ต้องการทำใจให้หลวม ๆ อย่างสบาย ๆ โดยไม่มันหมายความว่า เราจะเห็นนั่น เห็นนี่ ได้นั่น ได้นี่ เข้ากลางอย่างละเอียด หรืออะไรที่นอกเหนือจากนี้ ให้ทำอย่างนี้ แค่นี้ เท่านั้น ให้สังเกตดูว่า เราได้ทำอย่างนี้กันหรือเปล่า

ประการที่ ๓ เมื่อเราทำทั้งสองประการนั้นต่อเนื่องกันไปแล้ว ก็จะเกิดสิ่งที่สามตามมา นั่นคือมีนิมิตเกิดขึ้นให้เราดู ตั้งแต่เห็นแสงสว่าง

เห็นจุดเล็กใส ๆ เห็นดวงธรรมใส ๆ เห็นกายภายในใส ๆ เกิดขึ้น ตั้งแต่ กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม แล้วเข้าถึง กายธรรม หรือสิ่งที่เราเห็นนอกเหนือจากนี้ จะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือ จะเป็นภพอะไรก็แล้วแต่

สิ่งที่เราต้องทำต่อไปก็คือ มีอะไรให้ดูที่ศูนย์กลางกาย ก็ให้ดูไปเรื่อย ๆ อย่างสบาย ๆ โดยไม่ต้องคิดอะไรทั้งสิ้น ให้ทำอย่างนี้ แค่นี้ เท่านั้น ให้ สังเกตดูว่า เราได้ทำอย่างนี้กันหรือเปล่า

นี่คือสูตรสำเร็จ ที่จะทำให้เราเข้าถึงธรรมภายในได้ ฟังดูแล้วเหมือน ไม่มีอะไร แต่นี่คือหัวใจสำคัญ ที่พวกเราหลายรูปกำลังติดอยู่ และติด กันมากเสียด้วย ภายในพรหมานี้เราจะขจัดสิ่งเหล่านี้ให้หมดไป และจะ พยายามทำให้ได้ต่อเนื่องตลอดเวลาในทุกอิริยาบถ

กล้าที่จะพิจารณาตนเอง

หลวงพ่อกเคยยกตัวอย่างสาธุชนหลายท่านที่ปฏิบัติธรรมจนสามารถ เข้าถึงธรรมภายในได้ทั้ง ๆ ที่เขามีภารกิจที่แตกต่างจากเราโดยสิ้นเชิง

ภารกิจของเขานั้น บางอย่างไม่เป็นกุศลด้วยซ้ำ อย่างเช่น บางท่าน ต้องดูแลลูก ดูแลครอบครัว ทำภารกิจในที่ทำงาน กลับมาก็ต้องบริหาร บ้าน บริหารครอบครัว และต้องเจียดเวลาสำหรับการปฏิบัติธรรม แต่ ไม่น่าเชื่อเลย ท่านเหล่านั้นกลับประสบความสำเร็จในการปฏิบัติธรรม

เขาสามารถเข้าถึงดวงธรรมภายใน เข้าถึงกายภายใน เข้าถึงพระ ธรรมกายภายใน และเล่าให้หลวงพ่อฟังอย่างถูกต้องเสียด้วย เล่าด้วยความอาจหาญ ไร้เรง เบิกบานในธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่หลวงพ่อฟังแล้วเกิด

ปีติทุกครั้ง และอดที่จะชื่นชมไม่ได้ว่า นี่ขนาดเขามีเวลาอย่างจำกัด ต้อง
ทำมาหากิน มีเครื่องกังวลใจต่าง ๆ มากมาย ต้องประสบปัญหาสารพัด
แต่เขาสามารถจัดสรรเวลาสำหรับการประพฤติปฏิบัติธรรมได้อย่างเต็มที่
จนกระทั่งเข้าถึงพระรัตนตรัยภายในได้

เมื่อหันกลับเข้ามามองในหมู่คณะของเรา กิจวัตรกิจกรรมของเรา
ตรงกันข้ามกับชาวโลกทั้งหลายโดยสิ้นเชิง กิจกรรมของเราล้วนเป็น
บุญกุศลทั้งนั้น เป็นการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า ก่อให้เกิดประโยชน์
ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

หลวงพ่อยังไม่เห็นว่าจะมีกิจกรรมใด ๆ ทั้งสิ้นในโลก ที่จะมาเทียบ
กับกิจกรรมของเราได้เลย กิจวัตรกิจกรรมเหล่านั้นน่าจะเป็นสิ่งที่ช่วย
ส่งเสริมสนับสนุน ให้เราเข้าถึงธรรมได้ดียิ่งกว่าท่านเหล่านั้นเสียอีก

เพราะฉะนั้น ภายในพรรษานี้ท่านที่ยังไม่เข้าถึง ก็ให้หันมาพิจารณา
ตัวเราด้วยความกล้าหาญว่า

ทำไมเราจึงทำให้เหตุให้หนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างต่อ
เนื่องไม่ได้ ?

ทำไมเราจึงยังเข้าไม่ถึงดวงธรรม ?

ทำไมเรายังเข้าไม่ถึงธรรมกาย ?

ทั้ง ๆ ที่เราต่างมีความตั้งใจดีกันมาแต่เดิมอย่างเต็มที่ ถ้าให้คะแนน
ความตั้งใจที่จะเข้ามาศึกษาวิชชาธรรมกาย พวกเราก็ได้ ๑๐๐ คะแนน
เต็มกันทุกรูปเลย

ภาพ : คณะสงฆ์ชักผ้าป่า รอบสมภารธรรมกายสากล (หลังคาจาก)

สำหรับท่านที่เข้าถึงธรรมภายในแล้ว ก็พยายามฝึกให้คล่อง ทำให้ชำนาญ เพราะในอนาคตสิ่งที่เราจะต้องศึกษาเกี่ยวกับวิชชาธรรมกายนั้น ยังมีอีกมาก ซึ่งหนีไม่พ้นหลักคือ “การทำใจหยุดใจนิ่ง” ได้เลย

“หยุดเป็นตัวสำเร็จ” หลวงปู่วัดปากน้ำท่านยืนยันอย่างนั้น ถูกต้อง ร่องรอยตรงตามคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

เพราะฉะนั้น แม้เราจะหยุดได้แล้วในเบื้องต้น ก็ยังจะต้องฝึกหยุดในหยุดต่อไปเรื่อย ๆ ตามลำดับ

หยุดเป็นตัวสำเร็จ

การศึกษาวิชชาธรรมกายจะแตกต่างจากการศึกษาทางโลก การศึกษาทางโลกนั้นเราต้องอาศัยการได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่าน ต้องท่อง ต้อง

ทรงจำ ต้องคิดค้นทดลอง จึงจะศึกษาสำเร็จได้ ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาวิชาธรรมกายของพระลั้มาลั้พุทธเจ้า ที่อาศัยเพียงการหยุดนิ่งอย่างเดียวเท่านั้น

หยุดนิ่งอย่างเดียว จะเปลี่ยนจากผู้ไม่รู้เป็นผู้รู้ได้ เปลี่ยนจากคนโง่ให้เป็นคนฉลาดได้

หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้เป็นครูของเรา แต่เดิมท่านก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องกายในกายเลย ก่อนนั้นท่านได้ศึกษาวิชาความรู้ต่าง ๆ มากมาย แล้วท่านก็มีความเห็นว่า วิชาความรู้ทั้งหลายล้วนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ด้วยกันทั้งนั้น แต่ยังไม่ใช่ของดีเลิศ ยังไม่สามารถเติมเต็มความปรารถนาในใจลึก ๆ ของท่านให้เต็มเปี่ยมได้

ท่านจึงได้วางความรู้เหล่านั้น แต่ก็ไม่ได้ดูถูกสิ่งเหล่านั้น วางทุกสิ่งที่ท่านเคยศึกษาเล่าเรียนมาทั้งหมด แล้วก็หันมาตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดใจนิ่งอย่างเดียว หยุดเรื่อยไปเลย จนกระทั่งเข้าถึงดวงปฐมมรรค ดวงธรรมภายใน ซึ่งท่านไม่เคยรู้จักมาก่อน

พอใจหยุดแล้วดวงธรรมก็บังเกิดขึ้นเอง คือ เราจะไปคิดค้นค้นเดา เอาว่าในตัวเรามีดวงธรรม หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้ง ๆ ที่เราไม่เคยมีความรู้มาก่อนนั้น มันคิดไม่ออก คิดอย่างไรก็คิดไม่ออก เพราะเป็นอจินไตย คิดไปก็ไม่รู้เรื่อง ไม่เกิดประโยชน์

แต่เมื่อใจท่านหยุดนิ่งอยู่ภายใน ถูกส่วนเข้า ดวงธรรมก็บังเกิดขึ้น แล้วท่านหยุดเรื่อยไปเลย มีอะไรให้ดูท่านก็ดูไป ดูไปเรื่อย ๆ อย่างสบาย ๆ โดยไม่คิดอะไรทั้งสิ้น

ท่านหยุดไปในกลางดวงธรรม แล้วก็หยุดเข้าไปตามลำดับเรื่อยไป กระทั่งเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม แล้วเข้าถึงกายธรรมในที่สุด พอไปสุดที่กายธรรม ท่านก็ลืมตาขึ้นมา ในยามดึกก่อนคืน แล้วรำพึงว่า

“เออ...มันยากอย่างนี้เอง ถึงได้ไม่บรรลุกัน ความเห็น ความจำ ความคิด ความรู้ ต้องรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เมื่อหยุดแล้วจึงดับ เมื่อดับแล้วจึงเกิด”

ธรรมกายเป็นสิ่งที่มียู้อยู่ในพระพุทธศาสนา มียู้อยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ มากมาย แต่ไม่มีคัมภีร์ไหนเลยที่บอกว่า ธรรมกายมีลักษณะเป็นอย่างไร อยู่ตรงไหน และจะเข้าถึงได้ด้วยวิธีการใด

เมื่อหลวงปู่ดปากน้ำท่านสละชีวิตปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดใจนิ่ง จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย รู้ได้ทั่วถึงว่า นี่คือธรรมกาย พอเห็นแจ้ง ก็รู้แจ้ง ความเห็นแจ้งกับความรู้อย่างนี้จะเกิดขึ้นพร้อมกัน ไม่ก่อนไม่หลัง กันเลย คือพอเห็นธรรมกายก็รู้แจ้งว่า นี่เรียกว่า **ธรรมกาย** เกิดขึ้นพร้อมกัน

เห็นใหม่จะว่า แต่เดิมท่านไม่ได้มีความรู้อะไร อาศัยหยุดนิ่งอย่างเดียว จนกระทั่งเข้าถึงธรรมกายและก็รู้จักธรรมกาย

หยุดนิ่งจึงเป็นตัวสำเร็จ และเป็นวิธีเดียวที่จะเรียนวิชชาธรรมกาย ของพระพุทธเจ้าได้ จะศึกษาวิชา ๓ คือ บุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ หรืออัสวักขยญาณก็ตามที ความรู้เหล่านี้ต้องอาศัย การหยุดนิ่งอย่างเดียว

มีใครบ้างในโลก ที่ใช้ความนึกคิด หรือศึกษาเล่าเรียนเอา จนเกิดความรู้ได้ว่า ภพชาติก่อน ๆ นั้น ตนเองเคยเกิดเป็นอะไร เป็นผู้หญิง หรือผู้ชาย อยู่ในตระกูลไหน มีความเป็นอยู่อย่างไร คือ รู้เรื่องราวของชีวิตในกาลก่อนนั้นได้

ความรู้เหล่านี้เป็นอจินไตย ใช้มันสมองคิดอย่างไร ก็คิดไม่ออก จนกระทั่งหยุดนิ่งอยู่ในกลางธรรมกายนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าก็เห็นเรื่องราว เห็นได้รอบตัวทุกทิศทุกทาง ความรู้ก็บังเกิดขึ้นมาเลย อาศัยหยุดนิ่งอย่างเดียว จึงบรรลุบุพเพนิวาสานุสติญาณได้

จุตูปปาตญาณก็เช่นเดียวกัน ภูมิของสัตว์โลกทั้ง ๓๑ ภูมินี้ ทั้งในกามภพ รูปภพ และอรุภพ พระพุทธองค์ทรงรู้แจ้งแทงตลอดหมด ด้วยการหยุดนิ่งอย่างเดียว

แม้กระทั่งการบรรลุอาสวักขยญาณ คือ การขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป ก็ต้องอาศัยหยุดเข้าไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งบรรลุมรรคผลนิพพาน หยุดนิ่งนี้จึงเป็นตัวสำเร็จ หยุดเป็นตัวสำเร็จ

ช่วยกันสร้างบรรยากาศที่ดี

พรรษานี้ ให้หันมาพิจารณาตัวของเรา ตั้งใจปรารภความเพียรให้สม่ำเสมอในทุกอิริยาบถ ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน ตรึกเรื่อยไปเลย ที่ทำได้แล้วก็ทำต่อไป ทำหยุดในหยุดต่อไปเรื่อย ๆ

ถ้ามีโอกาส ก็ให้สร้างบรรยากาศของการประพฤติปฏิบัติธรรม โดยการพูดคุยกัน แนะนำกัน ชักถามกันว่า ปฏิบัติไปถึงไหน หยุดนิ่งไหม หยุดไปถึงตรงไหนแล้ว ทำอย่างไรจึงจะหยุดได้ต่อไปอีก

ถ้าลูก ๆ ทุกรูปจะช่วยกันสร้างบรรยากาศของการประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างนี้ด้วย ก็จะเป็นสิ่งที่ดี เวลาเราเข้าถึงธรรม เราจะได้เข้าถึงไปพร้อม ๆ กัน ชีวิตของสมณะก็จะมีความหมายเพิ่มขึ้น

การบวชในคราวนี้เราจะได้สมปรารถนา และการทำอย่างนี้ทุกวัน ธาตุธรรมของเรา ทั้งกายวาจาใจของเรา ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศธาตุ วิญญาณธาตุ ก็จะถูกลั่นให้สะอาด ให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นทุกวันทุกคืน

สมณะที่มีใจหยุดนิ่งดีแล้ว

ให้สังเกตดูในหมู่คณะของเรา ยามใดที่เราตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ ธาตุธรรมทั้งเห็น จำ คิด รู้ของเราจะถูกลั่นให้สะอาดขึ้นไปเรื่อย ๆ เราจะสังเกตเห็นว่า ผิวพรรณวรรณะผ่องใส ดวงตา สุกใส น้ำเสียงนุ่มนวล อากัปกริยาต่าง ๆ ก็เหมาะสมกับการเป็นนักบวช โดยที่เราไม่ได้คำนึงถึงสมณสัญญาด้วยซ้ำไป เป็นแต่เพียงเราเอาใจหยุดนิ่ง รักษาใจไว้ตรงกลางกายฐานที่ ๗ อย่างเดียวเท่านั้น สมณสัญญาที่เกิดขึ้น ความบริสุทธิ์ภายในก็เกิดขึ้นทันที

ความบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นจากภายในจะแผ่ขยายออกสู่ภายนอก สู่ระบบประสาท กล้ามเนื้อ ผิวพรรณวรรณะ กระแสใจอันบริสุทธิ์ที่ส่งไปโดยรอบทุกทิศทุกทาง จะดึงดูดสัตว์โลกทั้งหลาย

สาธุชนทั้งหลายเมื่อเขาได้เห็น ได้สัมผัสด้วยสายตาแล้ว ก็จะบังเกิดความเลื่อมใส เมื่อที่สสนานุตตริยะ คือ การเห็นอันประเสริฐเกิดขึ้น เขาจะเริ่มมีความรู้สึกกว่า สายตาของเขานี้มีบุญแท้ ๆ ที่ได้มาสัมผัสกับสมณะผู้มีความสงบกายและใจ เป็นพระที่มีสมณสัญญา และจะเริ่มรู้สึกว่าการเห็นสมณะเป็นมงคลอย่างยิ่ง

เขาจะเกิดความปิติ เบิกบาน ดวงจิตมีความเลื่อมใส อย่างที่ไม่เคยเกิดความรู้สึกชนิดนี้มาก่อนในโลก ใจที่ชุ่มมัวกลับเลื่อมใสเป็นเงาใสกระจ่างขึ้นทีเดียว อยากมอง มองแล้วก็ไม่อิ่ม ไม่เบื่อ มองด้วยใจที่เป็นกุศล มองในฐานะที่เห็นเราเป็นสรรณะ เป็นที่พึ่งที่ระลึกอันประเสริฐ

นี่คือสายตาที่สาธุชนทั้งหลายมองพระภิกษุที่มีใจหยุดดีแล้ว การเห็นสมณะตัวอย่างนี้ เห็นแล้วก็อยากเข้าไปใกล้ อยากฟังธรรม แม้เราจะแสดงธรรมไม่เป็น เราไม่ใช่นักเทศน์ ไม่ได้เป็นพระธรรมกถึก แต่ถ้อยคำที่กลั่นออกมาจากใจอันบริสุทธิ์ ที่เรามีประสบการณ์ภายในอย่างแท้จริง แม้เพียงคำเดียว ก็มีคุณค่าอย่างมหาศาล เป็นมงคลอย่างยิ่งต่อผู้ที่ได้ยินได้ฟัง ทำให้เขาเกิดความปิติเบิกบาน มีกำลังใจอยากจะทำความดี อยากจะประพฤติปฏิบัติธรรมตามไปด้วย

เช่น เราแค่พูดว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ มาประพฤติปฏิบัติธรรมกันเถอะ” คำพูดไม่กี่คำแค่นี้แหละ กลับมีพลังอย่างมหาศาล คำคำนี้ใครก็พูดได้ แต่พลังไม่เท่ากัน

ถ้อยคำนี้ออกมาจากจุดที่มีพลัง ซึ่งกลั่นความบริสุทธิ์ออกมาจากกลางกาย พูดออกไปแม้เพียงไม่กี่คำก็สร้างความปิติ ความเบิกบาน ก่อให้เกิดพลังใจที่จะสร้างความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ทำให้เขาเกิดความรู้สึกอยากจะทำประพฤติปฏิบัติธรรมขึ้นมาได้อย่างน่าอัศจรรย์ทีเดียว

เพราะฉะนั้น พรราชานี้ ให้เป็นพรราชาที่เราจะน้อมนำใจของเรา กลับมาอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ซึ่งเป็นที่อยู่แห่งความจริงของเราอย่างจริงจังกัน ในทุกอิริยาบถ

หลวงพ่อกำลังเอาน้ำมาให้ลูก ๆ ทั้งหลายนำไปพิจารณา
นึกคิด และปฏิบัติตาม ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เผลอประเดี๋ยวเดียววันเวลา
แห่งความสุข และอากาศที่เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมก็จะ
หมดไป แค่ ๓ เดือนเท่านั้น ประเดี๋ยวเดียวก็จะหมดเวลาแล้ว จงใช้วัน
เวลาให้คุ้มค่าต่อการสร้างบารมี ต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมกันนะลูกนะ

หลวงพ่อบำเพ็ญพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อบำเพ็ญพร ขออนุภาพแห่งบุญ บารมี รัศมี
กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอายุตณินิพพาน
นับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้า และ
พระอรหันตเจ้าทั้งหลาย ตลอดจนกระทั่งบารมีธรรมของหลวงปู่วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี รวมทั้งธรรมปฏิบัติและทานบารมีที่ลูก ๆ
ทั้งหลายได้ตั้งใจทำในวันนี้ จงมาประมวลรวมเข้าด้วยกันที่ศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗ เป็นดวงบุญที่สว่างโพล่ง ยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน
หลาย ๆ ดวง

ให้ดวงบุญนี้มีอนุภาพดลบันดาลให้สุขภาพพลานามัยของลูก ๆ
ทั้งหลาย แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เหมาะสมที่จะทำความเพียร
ที่จะให้บรรลุมรรคผลนิพพาน ขอให้แห่งตลอดในวิชชาธรรมกายของ
พระพุทธเจ้า ธรรมอันใดที่หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านได้บรรจุ
ขอให้พวกเราทั้งหลายได้บรรลุวิชชาธรรมกายที่หลวงปู่วัดปากน้ำบรรจุ
ภายในพรรษานี้จงทุกประการเทอญ ๐

